

פסחים מה

ר' יוחנן – משרת – היתר מצטרף לאיסור	ברייתא – משרת – טעם כעיקר
כר' עקיבא	כחכמים

עוד קושי על ר' יוחנן: אמר ליה רב אחא בריה דרב אויא לרב אשי: מדרבנן נשמע לרבי עקיבא, מי לא אמרי רבנן **משרת** ליתן טעם כעיקר - מכאן אתה דן לכל איסורין שבתורה. לרבי עקיבא נמי: **משרת** - להיתר מצטרף לאיסור, מכאן אתה דן לכל איסורין שבתורה כולה!
תירוץ: אמר ליה: משום דהוה נזיר וחטאת שני כתובין הבאין כאחד, ואין מלמדין.

- נזיר - הא דאמרן
- חטאת מאי היא? דתניא: **כל אשר יזע כפשוטו יקבץ וזו' - יכול אפילו לא בלעה, תלמוד לומר כפשוטו עד שיבלע בבשר. יקבץ - להיות כמוהו, שאם פסולה היא - תיפסל, ואם כשירה היא - תאכל כחמור שבה.**

קושי על שיטת חכמים: ורבנן נמי, ניהוי נזיר וחטאת שני כתובין הבאין כאחד, ואין מלמדין!
תירוץ: אמרי: הנהו מיצריך צריכי. מאי צריכי?

ר' עקיבא – היתר מצטרף לאיסור – לא צריכי	חכמים – טעם כעיקר - צריכי	
לא גמר נזיר מינה, דחולין מקדשים לא גמרינן	להיתר מצטרף לאיסור, וחולין מקדשים לא גמר	חטאת - קדשים
אלא לכתוב רחמנא בנזיר, ותיתי חטאת ותגמור מיניה, דהא כל איסורין שבתורה קא גמר מנזיר	ומשרת - ליתן טעם כעיקר, ומכאן אתה דן לכל התורה כולה	נזיר - חולין

קושי על ר' עקיבא: אמר ליה רב אשי לרב כהנא: אלא הא דתניא: **מכל אשר יעשה מאפן היין נחורניא ועג עג - לימד על איסורי נזיר שמצטרפים זה עם זה**. השתא לרבי עקיבא איסור והיתר מצטרפין, איסור ואיסור מיבעיא?
תירוץ: אמר ליה: איסור והיתר - בבת אחת, איסור ואיסור - בזה אחר זה.

משנה. **בצק שבסידקי עריבה, אם יש כזית במקום אחד - חייב לבער, ואם לאו - בטל במיעוטו. וכן לענין הטומאה, אם מקפיד עליו - חוצץ, ואם רוצה בקיומו - הרי הוא כעריבה.**
הגבלת דין המשנה – הבנה 1: אמר רב יהודה אמר שמואל: לא שנו אלא במקום שאין עשויין לחזק, אבל במקום שעשויין לחזק - אינו חייב לבער.
מסקנה שיוצאת מזה: מכלל דפחות מכזית, אפילו במקום שאין עשוי לחזק - אינו חייב לבער.
הגבלת דין המשנה – הבנה 2: איכא דמתני לה אסיפא: **ואם לאו בטל במיעוטו**.
 אמר רב יהודה אמר שמואל: לא שנו אלא במקום העשוי לחזק, אבל במקום שאין עשוי לחזק - חייב לבער.
מסקנה שיוצאת מזה: מכלל דכזית, אפילו במקום העשוי לחזק - חייב לבער.

גירסה 1	גירסה 2	
במקום שעשוי לחזק - אינו חייב לבער	אפילו במקום העשוי לחזק - חייב לבער	כזית
אפילו במקום שאין עשוי לחזק - אינו חייב לבער	במקום שעשוי לחזק, חייב לבער	פחות מכזית
בצק שבסידקי עריבה, במקום העשוי לחזק - אינו חוצץ, ואינו עובר. ובמקום שאין עשוי לחזק - חוצץ ועובר. במה דברים אמורים - בכזית, אבל בפחות מכזית, אפילו מקום שאין עשוי לחזק - אינו חוצץ ואינו עובר	בצק שבסידקי עריבה, במקום העשוי לחזק – אינו חוצץ ואינו עובר. במקום שאין עשוי לחזק - חוצץ ועובר. במה דברים אמורים - בכזית, אבל בפחות מכזית, אפילו מקום שאין עשוי לחזק - אינו חוצץ ואינו עובר	ברייתא לחזק

קושי: קשיין אהדדי!

<p>בצק שבסידקי עריבה, במקום העשוי לחזק – אינו חוצץ ואינו עובר. במקום שאין עשוי לחזק - חוצץ ועובר. במה דברים אמורים - בפחות מכזית, אבל בכזית אפילו במקום העשוי לחזק - חוצץ ועובר.</p>	<p>בצק שבסידקי עריבה, במקום העשוי לחזק - אינו חוצץ, ואינו עובר. ובמקום שאין עשוי לחזק - חוצץ ועובר. במה דברים אמורים - בכזית, אבל בפחות מכזית, אפילו מקום שאין עשוי לחזק - אינו חוצץ ואינו עובר</p>	<p>סתירה בין הברייתות</p>
<p>סמי קילתא מקמי חמירתא – תוריד את הברייתא הראשונה המקילה</p>		
<p>הפת שעפשה - חייב לבער, מפני שראוי לשוחקה ולחמע בה כמה עיסות אחרות. מדאמר רבי שמעון בן אלעזר בטלה - מכלל דתנא קמא סבר לא בטלה, אלמא קסבר: כל כזית, אף על גב דמבטל - לא בטיל</p>	<p>רבי שמעון בן אלעזר אומר: כמה דברים אמורים - במקוימת לאכילה, אבל כופת שאור שייחדה לישיבה – בטלה</p>	<p>פתרון 1 – רב הונא פתרון 2 – רב יוסף - תנאי היא</p>
<p>אמר ליה אביי: תרצת בכזית, פחות מכזית מי תרצת?</p>		
<p>קושי:</p>	<p>שלא במקום לישה <u>הסבר דברי אביי</u>: אמר רב אשי: לא תימא שלא במקום לישה אגבה דאגנא, אלא אשיפתא דאגנא. <u>קושי</u>: פשיטא! <u>תירוץ</u>: מהו דתימא: זמנא דאטיף ומטי להתם, קא משמע לן.</p>	<p>פתרון 3 - אביי - הא והא רבי שמעון בן אלעזר היא</p>

פסיקה: אמר רב נחמן אמר רב: הלכה כרבי שמעון בן אלעזר.
קושי: איני? והאמר רב יצחק בר אשי אמר רב: אם טח פניה בטיט - בטלה. טח - אין, לא טח - לא!
תירוץ: מאן דמתני הא לא מתני הא.
פסיקה – גירסה 2: איכא דאמרי, אמר רב נחמן אמר רב: אין הלכה כרבי שמעון בן אלעזר, דאמר רב יצחק בר אשי אמר רב: אם טח פניה בטיט - בטלה וכו'.

